

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

70. przyjmuje z zadowoleniem utworzenie przez Komisję podgrupy ds. innowacji i jej dyskusje nad sposobami pomiaru skuteczności unijnej polityki badań i rozwoju oraz związanych z nią wydatków na projekty w zakresie badań i rozwoju;

*

* *

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Kryzys w sektorze hodowlanym UE

P7_TA(2010)0402

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie kryzysu w sektorze hodowlanym UE

(2012/C 74 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie przyszłości wspólnej polityki rolnej po 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie „Sprawiedliwego wynagrodzenia dla rolników: poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie” ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie ewaluacji i oceny Wspólnotowego planu działań dotyczącego dobrostanu zwierząt na lata 2006-2010 ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rentowność wielu gospodarstw hodowlanych UE jest obecnie poważnie zagrożona z powodu szeregu czynników, w tym:
- rosnących kosztów nakładów, takich jak paliwo i nawozy,
 - wysokich kosztów związanych z przestrzeganiem przepisów UE,
 - większej konkurencji, jaką przedstawia import z krajów trzecich,
 - zależności od krajów trzecich w zakresie materiału paszowego,
 - niedawnego wzrostu cen zbóż, spowodowanego głównie niespodziewanymi ekstremalnymi warunkami klimatycznymi, a także negatywnym wpływem spekulacji i niestabilności cen,
 - niskimi cenami produktów mięsnych uzyskiwanymi przez rolników,
- B. mając na uwadze, że producenci europejscy muszą przestrzegać najbardziej restrykcyjnych przepisów na świecie w odniesieniu do bezpieczeństwa i jakości żywności, ochrony środowiska, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz warunków pracy; mając na uwadze, że przestrzeganie tych niezwykle wysokich standardów podwyższa znacznie koszty produkcji europejskich producentów, co sprawia, że nie są oni tak konkurencyjni jak producenci z krajów trzecich,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0302.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0130.

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

- C. mając na uwadze, że obecny kryzys w sektorze hodowlanym może prowadzić do znaczącego ograniczenia produkcji mięsa w Unii Europejskiej, co będzie miało poważny wpływ nie tylko na ceny, ale również na bezpieczeństwo żywności w UE i doprowadzi do większego uzależnienia od importu,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska w wysokim stopniu uzależniona jest od przywozu soi i kukurydzy z krajów trzecich i że każde przerwanie dostaw tych produktów wynikające z występowania niewielkich ilości niedopuszczonych organizmów zmodyfikowanych genetycznie powoduje bardzo kosztowne konsekwencje dla europejskiego przemysłu paszowego i hodowców (przykładowo 1 miliard EUR, jeżeli przerwanie dostaw trwa sześć miesięcy),
- E. mając na uwadze, że import z krajów trzecich zwiększył swój udział w rynku Unii Europejskiej i wywiera dodatkową presję na ceny rynkowe produktów zwierzęcych,
- F. mając na uwadze, że światowe zapotrzebowanie na mięso i inne produkty zwierzęce wzrosło w nadchodzących dziesięcioleciach w wyniku połączenia takich czynników, jak wzrost liczby ludności na świecie i wzrost siły nabywczej w krajach rozwijających się, które prowadzą do upowszechnienia się diety zachodniej,
- G. mając na uwadze, że potrzeba inwestycji na dużą skalę w sektorze hodowlanym sprawia, że jest on szczególnie podatny na kryzysy rynkowe,
- H. mając na uwadze, że w niektórych nowych państwach członkowskich bardzo niewielu rolników w sektorze hodowlanym skorzystało z płatności bezpośrednich i w związku z tym mają oni większe trudności w zachowaniu zgodności z rygorystycznymi europejskimi standardami, które wymagają kosztownych inwestycji,
- I. mając na uwadze, że sektory wieprzowy i drobiowy nie otrzymują żadnego bezpośredniego wsparcia z WPR, nie dysponują tzw. siatką bezpieczeństwa służącą łagodzeniu konsekwencji wahań na rynku i muszą przestrzegać najbardziej restrykcyjnych przepisów UE dotyczących ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt,
- J. mając na uwadze, że różnica pomiędzy cenami konsumenckimi, a cenami producenta znacząco się zwiększyła,
- K. mając na uwadze, że producenci surowców są ograniczani z jednej strony przez dużych międzynarodowych przetwórców i detalistów, którzy kupują ich produkty, a z drugiej przez duże międzynarodowe przedsiębiorstwa, które dostarczają im czynniki produkcji,
- L. mając na uwadze, że małe gospodarstwa hodowlane w UE są nieodłącznie związane z gospodarką obszarów wiejskich w Europie i są źródłem znacznych korzyści dla środowiska, oraz mając na uwadze, że jednocześnie wiele z nich znajduje się w obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania, gdzie nie istnieją alternatywy w zakresie rentownej produkcji,
- M. mając na uwadze, że sytuacja na rynku wołowiny jest ściśle powiązana z rozwojem sektora mleczarskiego, biorąc po uwagę, że 60 % produkcji mięsa czerwonego w UE pochodzi z krów mlecznych,
- N. mając na uwadze, że od roku 2007 sektor mleczarski w UE zmagał się ze skrajnymi wahaniami rynku, co miało szkodliwy wpływ na dochody rolników prowadzących gospodarstwa mleczne oraz na zdolność do zrównoważonej produkcji żywności wysokiej jakości dla europejskich konsumentów,
- O. mając na uwadze, że dane Komisji Europejskiej na temat funkcjonowania łańcucha dostaw żywności pokazują, że istnieje potrzeba większej przejrzystości i lepszego informowania w odniesieniu do produkcji i zmian rynkowych,
1. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że WPR po 2013 r. będzie otrzymywać odpowiednie finansowanie w celu zagwarantowania trwałości działalności wszystkich rolników w UE, w tym hodowców; podkreśla w tym kontekście, że należy zagwarantować uczciwą konkurencję między rolnikami w państwach członkowskich;
 2. wzywa Komisję do wprowadzenia w trybie pilnym skutecznych i elastycznych mechanizmów rynkowych w sektorze hodowlanym i do ustanowienia niezbędnych środków w celu ograniczenia, w sektorze rolnictwa ogółem, wpływu niestabilności cen i spekulacji;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

3. wzywa Komisję do skorzystania z dostępnych mechanizmów rynkowych w celu złagodzenia obecnego kryzysu w sektorze wieprzowiny i w innych sektorach hodowlanych;
4. przyjmuje do wiadomości planowane przez Komisję wprowadzenie do obrotu na drodze przetargu do końca listopada 2,8 mln ton zbóż przechowywanych obecnie w skupie interwencyjnym;
5. wzywa Komisję do zaproponowania narzędzi rynkowych, które zagwarantują odpowiednie dostawy zbóż na paszę dla zwierząt; uważa, że powinno się stosować siatkę bezpieczeństwa we wszystkich sektorach zbóż, wraz z minimalną ceną skupu interwencyjnego dla systemu przetargów;
6. wzywa Komisję do podjęcia kroków koniecznych do walki z nadmierną spekulacją na rynkach Unii oraz na rynku światowym, w szczególności w ramach nowej dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych;
7. zwraca się do Komisji o zaproponowanie elastycznych mechanizmów rynkowych, które umożliwią Unii szybsze reagowanie na sytuacje krytyczne w ramach jednej wspólnej organizacji rynków (rozdział II – sekcja 1: środki nadzwyczajne);
8. popiera wprowadzenie w trybie pilnym planu w zakresie protein dla Unii Europejskiej, który promowałby uprawę roślin o wysokiej zawartości białka i roślin strączkowych, co mogłoby się również znacznie przyczynić do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych;
9. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu niedawnej konsolidacji na rynku nawozów, która doprowadziła do takiej sytuacji, że na wielu rynkach krajowych istnieje obecnie jeden dostawca i zniknęła konkurencja; domaga się zatem, aby Komisja zwróciła się do odpowiednich organów do spraw konkurencji o wszczęcie dochodzenia i podjęcie koniecznych kroków celem uniemożliwienia ustalania cen i nadużywania pozycji dominującej;
10. wzywa Komisję do zapewnienia, w kontekście coraz większej konsolidacji, istnienia wolnego rynku w sektorze czynników produkcji, w tym w sektorze nawozów, mając na uwadze, że energia i nawozy mają kluczowe znaczenie dla produkcji rolnej i bezpieczeństwa żywności;
11. zwraca się do Komisji o uwzględnienie, podczas kolejnej reformy WPR, szczególnie trudnej sytuacji, w jakiej znajdują się niektóre sektory hodowlane (np. produkcji bydła wypasanego na użytkach zielonych), oraz o uwzględnienie niesprawiedliwych warunków, w których muszą one konkurować z krajami trzecimi;
12. zwraca się do Komisji o rozważenie, w ramach następnej reformy WPR, szczególnych środków mających na celu uniknięcie poważnych strat w ramach wsparcia UE dla hodowców, którzy spełniają warunki zrównoważonej produkcji;
13. wzywa Komisję do przyspieszenia tempa działań mających na celu wsparcie sektora hodowlanego w obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania;
14. wzywa Komisję do aktywnego dążenia do uproszczenia procedur administracyjnych i zmniejszenia obciążenia biurokratycznego rolników w sektorze hodowlanym;
15. uważa, że niezbędne jest wyposażenie Unii Europejskiej w narzędzie służące przewidywaniu tendencji na rynku światowym;
16. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wzięcie pod uwagę wysokich kosztów, jakie wiążą się z przestrzeganiem przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt, zwłaszcza, że koszty te nie znajdują odzwierciedlenia w cenach sprzedaży; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia, że produkty importowane z krajów trzecich są zgodne ze standardami UE w zakresie dobrostanu zwierząt, tak aby nie dopuścić do nieuczciwej konkurencji; podkreśla, że w najbliższych latach sektor wieprzowiny i mięsa drobiowego będą musiały dostosować się do bardziej surowych wymogów, nie otrzymując przy tym żadnego wsparcia finansowego z Unii Europejskiej;
17. wzywa Komisję do dokonania oceny gospodarczego wpływu wprowadzenia nowych zasad dotyczących dobrostanu zwierząt oraz podkreśla, że przed przystąpieniem do sporządzania projektów jakichkolwiek nowych przepisów, należy najpierw odpowiednio wdrożyć istniejące przepisy – tak ogólne, jak i szczegółowe;

Czwartek, 11 listopada 2010 r.

18. uważa, że producenci surowców są ograniczani z jednej strony przez wysokie ceny nakładów, a z drugiej przez niskie ceny konsumenckie, z powodu mocnej pozycji przedsiębiorstw przetwórczych, detalicznych i dostawców czynników produkcji w łańcuchu dostaw żywności, przez co nie mogą w pełni skorzystać z wyższych cen wyjściowych;
 19. wzywa Komisję do zaproponowania wzmocnienia organizacji producenckich we wszystkich sektorach hodowlanych, tak aby umożliwić im wynegocjowanie lepszych cen ich produktów, przy jednoczesnym uwzględnieniu kosztów produkcji;
 20. wzywa Komisję, aby zapewniła, że działania, jakie podejmuje ona w zakresie handlu i rolnictwa, nie są ze sobą sprzeczne, oraz aby uznała potrzebę opracowania wyważonych celów, które zapewnią postęp w dziedzinie handlu, ale jednocześnie zagwarantują europejskiemu sektorowi hodowlanemu trwałą przyszłość;
 21. wzywa Komisję do zabezpieczenia w pełni interesów europejskich producentów w dwustronnych negocjacjach z państwami Mercosuru i innymi krajami trzecimi poprzez unikanie ustępstw, które mogłyby zagrozić europejskiej produkcji zwierząt;
 22. wzywa Komisję do zagwarantowania pewności prawnej dla przywozu soi i kukurydzy z krajów trzecich poprzez wprowadzenie pragmatycznego progu dotyczącego przypadkowej obecności organizmów zmodyfikowanych genetycznie, które nie są jeszcze dopuszczone w Unii Europejskiej, ale są przedmiotem badań naukowych w tym zakresie;
 23. wzywa Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu obecnego zakazu stosowania mączki mięsno-kostnej w przypadku zwierząt innych niż przeżuwacze oraz do dokonania oceny możliwości zniesienia ograniczeń na warunkach zapewniających maksymalny poziom bezpieczeństwa żywności;
 24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-